

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1/ **V. M.**, bývajúceho v P., 2/ **K. M.**, bývajúcej v P., oboch zastúpených Mgr. J. P., bývajúcou v B., proti odporcovi **L. G.**, bývajúcemu v P., zastúpenému JUDr. A. K., advokátkou v P., **o zrušenie užívacieho práva k bytu a vypratanie bytu**, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7 C 188/2008, o dovolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 25. októbra 2010 č. k. 7 C 188/2008 - 174, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 25. októbra 2010 č. k. 7 C 188/2008 - 174 **z a s t a v u j e .**

Navrhovatelia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi do troch dní náhradu trov konania o dovolaní vo výške 48,08 € k rukám JUDr. A. K., advokátky v P..

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Piešťany samostatným uznesením z 25. októbra 2010 č. k. 7 C 188/2008 – 174 (po tom čo vo veci samej rozhodol rozsudkom z 11. júna 2009 č. k. 7 C 188/2008 – 144) uložil navrhovateľom 1/ a 2 / povinnosť spoločne a nerozdielne do troch dní nahradiť odporcovi trovy konania 1 670,38 € k rukám právnej zástupkyne odporcu.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podali navrhovatelia 1/ a 2/ dovolanie a žiadali, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové konanie.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho súdneho poriadku – zákona č. 99/1963

Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „O.s.p.“), a dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľov smeruje proti takému súdnemu rozhodnutiu, u ktorého zákonom stanovené podmienky neumožňujú podanie dovolania a preto ani vecné preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní. Ide tu o taký nedostatok podmienky konania, ktorý odstrániť nemožno, a preto treba konanie o dovolaní navrhovateľov zastaviť.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1, 2 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

Z citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorým je upravená funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, o. i. vychodí, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napadané rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len také rozhodnutie súdu, ktorým tento súd rozhodoval v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom.

Rozhodovanie okresného súdu nemožno považovať za rozhodovanie odvolacieho súdu: dovolaním navrhovateľov napadnuté uznesenie z 25. októbra 2010 č. k. 7 C 188/2008 – 174 nie je rozhodnutím, ktoré by bolo vydané odvolacím súdom.

Z doposiaľ uvedeného je potom zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný na rozhodovanie o podanom dovolaní navrhovateľov, ktorým bolo napadnuté uznesenie okresného súdu, lebo toto *rozhodnutie nebolo vydané v odvolacom konaní*.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania); pokiaľ sa jedná o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 103, § 104 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade je v Občianskom súdnom konaní upravená funkčná príslušnosť na rozhodovanie o dovolaní tak, že jediným príslušným súdom je Najvyšší súd Slovenskej republiky, a pokiaľ nie je príslušný tento súd, nie je iný súd, ktorý by mohol v tejto veci rozhodovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, keďže nie je funkčne príslušný a nie je tu iný príslušný súd, ktorému by bolo možné vec v tomto prípade postúpiť, konanie o dovolaní navrhovateľov zastavil (§ 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách tohto konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety v spojení s § 224 ods. 1 a § 243b ods. 5 O.s.p.

Podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Navrhovatelia podaním dovolania, o ktorom konanie muselo byť zastavené pre chýbajúcu funkčnú príslušnosť, zaviniť zastavenie konania, stíha ich preto povinnosť náhrady trov konania odporcu v tomto konaní. Odporca podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy tohto konania vyčíslil. Najvyšší súd v zhode s doterajšou praxou vzal zreteľ na to, že právna zástupkyňa odporcu zastupovala tohto účastníka už v konaní pred súdom prvého stupňa. Odporcovi priznal preto náhradu trov dovolacieho konania iba za úkon právnej služby advokátky, ktorú poskytla vypracovaním vyjadrenia z 27. mája 2011, t.j. za jeden úkon právnej služby. Keďže ide o vyjadrenie k dovolaniu smerujúcemu len proti rozhodnutiu o trovách konania [§ 14 ods. 3 písm. b/ a ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)], patrí za tento úkon odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny 81,33 € (§ 10 ods. 1 vyhlášky), t.j. suma 40,67 €, takže s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške

jednej stotiny výpočtového základu [§ 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,41 €)] predstavujú trovy odporcu spolu sumu 48,08 €.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 20. februára 2012

JUDr. Milan D e á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť:
Hrčková Marta